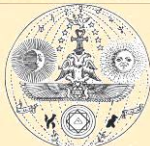

Τεκτονισμός, Εγρηγορός και επιθυμία Γνώσης

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Ο Τεκτονισμός είναι μυητική σχολή, φτιαγμένη για να δέχεται στους κόλπους της όλους τους **ανθρώπους της επιθυμίας**.

Ανήσυχτα πνεύματα, ταραγμένα, άνθρωποι ανίκανοι να δώσουν απάντηση στα 3 ερωτήματα που αναδύονται από τα βάθη του εσωτερικού τους είναι, ωθούνται να κρούσουν την θύρα του Ναού της Γνώσης: «ποιός είμαι?» «από πού έρχομαι?», «πού πηγαίνω?»

Μέχρι την στιγμή που ο Ελευθεροτεκτονισμός θα έλθει να διατηρήσει την κληρονομιά των απαραίτητων διδασκαλιών που θα βοηθήσουν τον νεόφυτο να βρεί μέσα του τις απαντήσεις στα 3 προαναφερθέντα ερωτήματα, η ανθρωπότητα μπορεί να συνεχίσει να ελπίζει στην επαναβεβαίωση των αξιών του Πνεύματος μέσω εφήμερων και απατηλών αξιών της ύλης.

Το θέμα αυτό έχει εμπιστευθεί στην ορθοδοξία των Τυπικών, στο αναπότρεπτο δόγμα που μας υπενθυμίζει ότι πάνω από εμάς, υπάρχει και οφείλει να παραμείνει, ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, βάση όλων των Ιερών Εργασιών μας, επί ποινή ακυρότητάς τους. Το Φως έρχεται από ψηλά και ερχόμενο σε επαφή με την κορυφή της Πυραμίδας, κατέρχεται τα σκαλοπάτια της μέχρι την βάση επιτρέποντας σε εκείνους που αναμένουν εκεί, να ανέλθουν σταδιακά. Fides & Virtus. Πίστη και Αρετή.

Η Πυραμίδα είναι σημείο συνάντησης και στο εσωτερικό της πραγματοποιούνται πραγματικοί και αληθινοί αληθινοί μετασχηματισμοί. Το λιγότερο δεν δύναται να ανακηρύξει το περισσότερο. Η αριστοκρατία βρίσκεται στο Πνεύμα, όχι στον διάκοσμο και στα περιττά στολίδια, όπως μας έλεγε ο Μεγάλος μας Αδελφός Arterphius (*Ottavio Ulderico Zasio. Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης. 1949-1966*).

Η σοβαρότητα, η παραδοσιακότητα, η δύναμη, το απαραίτητο πυρ για την ολοκλήρωση του Μεγάλου Έργου, προσφέρονται ως δώρο από τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων και τους Μεγάλους Αδελφούς, και αυτά έχουν, από αμνημόνευτα χρόνια, διασφαλισθεί από τις κοσμικές, ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές αποκλίσεις. Είναι καθήκον μας επομένως, να διαφυλάξουμε την διατήρηση της κληρονομιάς ανέπαφη, όπως ακριβώς μας παραδόθηκε. Είναι, εξάλλου απαραίτητο, να μην αναμειχθεί ποτέ το πνευματικό επίπεδο με το κοινωνικό, και με τον θρησκευτικό φανατισμό ο οποίος ωθείται αναπόφευκτα από τον σεχταρισμό και ωθεί προς την αδιαλλαξία, πραγματικό και αληθινό προθάλαμο του μίσους και των σκοτεινών δυνάμεων της Αντιμύησης.

Οφείλουμε να μάθουμε να σεβόμαστε τους λίγους στοιχειώδεις κανόνες και καθήκοντα προς τα οποία έχουμε εθελοντικά δεσμευθεί και ταχθεί όταν με ελεύθερη βούληση επιλέξαμε να υπηρετήσουμε τον Τεκτονισμό.

Η Τεκτονική ατραπός προτείνει στον αναζητητή τα αναγκαία μέσα που ταιριάζουν στην εξέλιξη του, δείχνοντάς του τους Νόμους που διέπουν το «Πνεύμα» και ωθώντας τον προς

την δική του τελειοποίηση.

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται θα είναι διαφορετική από αυτήν που θα έχει συνηθίσει. Θα βρεί την γλώσσα των συμβόλων, των αλληγοριών, των μεταφορών, των παραβολών, των αντιστοιχιών, των αναλογιών. Θα μάθει να υπηρετεί τους Νόμους τις Σιγής ως πρελούδιο και "Conditio sine qua non" (Σ.τ.Μ.: απαραίτητη συνθήκη) για την αληθινή Γνώση, εκείνη που απορρέει από τον εσωτερικό μας κόσμο, που είναι το ακριβές αντίθετο από εκείνο το στείο και ανώφελο χάος που φαίνεται σχεδόν να περιβάλλει απελπιστικά την βεβηλότητα και τον σύγχρονο κόσμο.

Θα κατανοήσει επίσης, το κατά πόσον η Γνώση διαφέρει από τον Μάθηση. Η μεν πρώτη καθετοποιεί και οδηγεί στην Πρωταρχική Αρχή κατά μήκος μιας νοημοσύνης που αναζητά πάντοτε την ολοκλήρωση. Ολοκλήρωση για την οποία ο Θεός δημιούργησε και όρισε όλα τα πράγματα. Η δεύτερη, αντίθετα, σχεδόν πάντοτε αφυπνίζει από το εγωϊστικό πεδίο δυνάμεις που λίγο λίγο γίνονται ανεξέλεγκτες, αναστατωτικές και χασοτικές, όπως η επιθυμία ισχύος και η έπαρση, προσανατολίζοντάς τα οριζοντίως σε έναν άγριο, φιλόδοξο όσο και άχρηστο αγώνα βλακείας και κομπορρομοσύνης!

Η μεν πρώτη είναι αναζήτηση της σύνθεσης, της Μεταφυσικής που εξηγεί τα πάντα και από την οποία όλα εκκινούν προσεγγίζοντάς την. Η δε δεύτερη είναι διασποτά στο άπειρο, στην πολλαπλότητα, πολλαπλότητα χωρίς όρια, απομάκρυνση.

Ο Τεκτονισμός μας επιτρέπει να διακρίνουμε βήμα βήμα, αυτές τις τάσεις του δικού μας Αθάνωρα, στο εσωτερικό μας χωνευτήρι, και να προσεγγίσουμε το απώγειο της προετοιμασίας μας: Την αντίληψη της θεότητας μέσα μας! Εκείνον τον αρχαϊκό και πρωταρχικό κραδασμό τον οποίο οι Εσωτεριστές αποκαλούν «ήχο των καμπάνων της σιωπής!». Εκείνο το θαύμα το οποίο επαναλαμβάνόμενο μέσω της θυσίας και της αγάπης του Κυρίου μας Ιησού, του Εμμανουήλ, μας επιτρέπει να διαβλέψουμε το Μυστήριο της Ανάστασης! Για να μπορέσουμε να αναστηθούμε είναι απαραίτητο να μάθουμε να πεθαίνουμε!

Όπως η σταγόνα σκάβει την πέτρα, έτσι και ο Μαθητής της Τέχνης, μέσα στην ταπεινότητα και την σιγή, αναθερώντας την κατάστασή του, μέσω της κάθε συνεδρίας, μέσω της προσευχής και του διαλογισμού, της θυσίας, χωρίς βιασύνη και δίχως να βιάζει τον χρόνο επικίνδυνα ρισκάροντας να χαθεί στους σκοτεινούς λαβύρινθους, τους χωρίς διέξοδο, θα οικοδομήσει το μικρό δικό του μεγάλο θαύμα: ο ακατέργαστος λίθος του θα μετασχηματισθεί σε κυβικό και τέλος σε κυβικό με αιχμή.

Η πρώτη διδασκαλία στον Τεκτονισμό που πρέπει να γίνεται κατανοητή, είναι η είσοδος στον Ναό της Πυραμίδας. Η διάσχιση του κατωφλίου είναι ως μία αναβάθμιση πέρα από τον χώρο και τον χρόνο. Εκεί που βασιλεύουν η Τάξη και η Αρμονία του Σύμπαντος, παρουσία του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων. Εδώ μαθαίνουμε τον Νόμο του σεβασμού που οφείλουμε στον ίδιο τον Θεό και σε όλα τα δημιουργήματα της εκδήλωσής Του! Είναι αυτονόητο ότι προετοιμαζόμαστε για την είσοδο στον Ναό, εξαλείφοντας από την διάνοιά μας και τις καρδιές μας όλες τις αρνητικές σκέψεις και τα εχθρικά πάθη, επιπλέον δε προετοιμαζόμαστε να λάβουμε το «μυστικό», δηλαδή εκείνη την διδασκαλία πνευματικής φύσης με την μορφή της εσωτερικής αποκάλυψης. Θα πρέπει συνεπώς, να απαληφθούν οι πολεμικές, οι άχρηστες λέξεις και να γίνει κατανοητό ότι μέρος εκείνου του Μυστηρίου που κάνει ζωντανό ή όχι έναν Μηητικό Οργανισμό, περνά από αυτό το ακριβές σημείο: την βαθειά κατανόηση που δεσμεύει

τους αναζητητές, τον μυστικό δεσμό πνευματικής φύσης που είναι κατασκευασμένος από την Τυπική (Σ.Τ.Μ.: *Ritual, τελετουργική, ρυθμική*) δράση διαμέσου της οποίας επιχειρείται η πραγματοποίηση του στόχου του έργου, δηλαδή της αναζήτησης και της ανακάλυψης της Αλήθειας, του Εσωτερικού μας είναι, ως αντανάκλαση της απρόσωπης θείας παρουσίας, έμφυτης και αιώνιας.

Αυτός ο δεσμός υπερβατικής φύσης δημιουργεί το ΕΓΡΗΓΟΡΟΣ, δύναμη πολύ πιο δυνατή από από έναν απλό «δεσμό συμμετοχής», βέβηλης φύσης...

Το Εγρηγορός είναι ένα αληθινό πνεύμα που γεννιέται, δημιουργεί και αναπτύσσεται στο εσωτερικό ενός Μυητικού Οργανισμού, δια ενδογένεσης. Συμμετέχοντας στο μυστικό και πνευματικό επίπεδο, τρέφεται από τις θετικές ενέργειες που προσφέρονται κατά την διάρκεια των Ιερών Εργασιών και είναι παρομοίως έτοιμες να επιστραφούν, πριν το κλείσιμο, σε βαθμό απείρωσ μεγαλύτερο!

Υπό το φως αυτών των λόγων είναι σαφές σε όλες και όλους η σημασία της συμμετοχής στις Εργασίες και το πώς πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι για την εκτέλεσή τους.

Παραμένοντας στο κέντρο του είναι μας, πιστοί στο Τάγμα και τον Τύπο, στον οποίο ελεύθερα ενταχθήκαμε (και από τον οποίο επίσης ελεύθερα, εάν θα εκλείψουν οι λόγοι οι οποίοι μας ώθησαν να ενταχθούμε, οφείλουμε να αποχωρήσουμε) θα λαμβάνουμε σταδιακά ενέργειες και δυνάμεις θετικές σε τέτοιο βαθμό ώστε να βοηθηθούμε να δημιουργήσουμε αντιστάσεις όταν και εάν βρεθούμε σε στιγμές αμφιβολίας κατά τις ανθρώπινες και πνευματικές μας στιγμές.

Αντίθετα, για όλους αυτούς οι οποίοι μακριά από το δικό τους κέντρο, σε απόλυτη περιφρόνηση των συμπαντικών αξιών που ο Τεκτονισμός ενετύπωσε στις καρδιές τους, όπως η πίστη, η ειλικρίνεια, η τιμιότητα, η αδελφότητα... το Εγρηγορός θα τους γίνει αδιάλλακτος Δικαστής.

Ο Τεκτονισμός είναι συγχώνευση πνευματικών και μεταφυσικών δυνάμεων και έχει τις ρίζες του στο απόκρυφο και αόρατο πεδίο του Πνεύματος. Διατηρώντας τις κατευθυντήριες γραμμές της Παράδοσης, ως σχολή λύτρωσης, αναλαμβάνοντας εκείνη την εξάισια μορφή του ικέτη ο οποίος έχει το ένα χέρι προς τα άνω, ως σύνδεσμο με το Ανω επίπεδο και το άλλο προς τα κάτω, ως σύνδεση με τον Αδελφό που είναι κάτω από αυτόν, δίδει την Γνώση διαμέσου μιάς αδιάσπαστης αλύσου αληθινής και αυθεντικής Αδελφότητας, συνδεδεμένης με Αγάπη, παρά τις δυσκολίες της σκούρας σημερινής εποχής, επονομαζόμενης Kali Yuga. Συνεχίζει να αποτελεί τον φάρο και το σίγουρο λιμάνι για εκείνες τις ψυχές που «αισθάνονται».

Αφήνω σε εσάς όλους και στην υπομονή σας, εν κατακλείδι, ένα απόσπασμα επιστολής ενός Αδελφού Ροδόσταυρου, κατά τις αρχές του 19^{ου} αιώνα στον Γερμανό Carlo Eckartjansen, επιστολή που εμπυχώνει όλους εκείνους που κρούουν την Θύρα του Ναού.

«Επιθυμείτε να γίνετε μέλος του Οργανισμού μας; Εάν ναι, εισέλθετε στα βάθη της καρδιάς σας.

»Επιθυμείτε να γνωρίσετε τους Αδελφούς; Εάν ναι, μάθετε να γνωρίζετε την θεότητα που βρίσκεται στην ψυχή σας. Αναζητείστε αυτό που είναι εντός σας και είναι τέλειο, αθάνατο και δεν είναι αντικείμενο αλλαγής. Όταν δε, το βρείτε θα έχετε εισέλθει στον Οργανισμό μας, και

τότε θα μας γνωρίσετε.

»Ίσως αναρωτηθείτε που βρίσκονται οι Διδασκαλίες μας. Δεν έχουμε κάτι τέτοιο να σας υποδείξουμε, διότι οποιαδήποτε Διδασκαλία και εάν σας υποδείξουμε δεν θα είναι παρά μία αμφίβολη γνώμη, μέχρι να μπορέσετε να την βρείτε εντός σας!

»Αυτή η Γνώση του εαυτού σας, δεν μπορεί να αποκτηθεί κατά την διάρκεια μιας εξωτερικής διδασκαλίας. Πρέπει να αναπτυχθεί μέσα σας. Ζητείστε από το θείο πνεύμα μέσα σας να ανοίξει τις αισθήσεις σας σε αυτό που εκείνο θα σας πεί. Αυτό θα απαντήσει στις ερωτήσεις σας.

»Ό,τι μας δίδεται πρέπει να υπόκειται στην προσοχή μας. Η εξωτερική εμφάνιση ενός ανθρώπου μπορεί να μελετηθεί με εξωτερικούς όρους, όμως η Γνώση του αόρατου οργανισμού του μπορεί να αποκτηθεί μόνον μέσω της εαυτο-εξέτασης. Γιαυτό, η καλύτερη συμβουλή που μπορούμε να σας δώσουμε είναι: μάθετε να γνωρίζετε τον εαυτόν σας!»

5/2014